

4^e Paaszondag A

*De Heer is mijn herder,
niets kom ik tekort. (Ps 23,1)*

Van leven naar eucharistie

Er wordt vaak gepraat over een gehoorzaamheids crisis, veel meer nog dan over gezags crisis. En toch, ook al lijkt het allemaal niet meer zo simpel als vroeger, gezag blijft een opdracht, een verantwoordelijkheid. Kunnen wij het wel aan? Onder welke voorwaarden? Kunnen wij wel gezag uitoefenen zonder onszelf voortdurend en herhaald in vraag te stellen? Iedereen, wie of waar dan ook, kan pas goed bevelen als hij goed kan gehoorzamen en luisteren.

Eerste lezing

Handelingen 2,14a.36-41

Op de dag van Pinksteren trad Petrus met de elf naar voren en verhief zijn stem om het woord tot de menigte te richten: "Voor heel het huis van Israël moet onomstotelijk vaststaan, dat God die Jezus, die gij gekruisigd hebt, Heer en Christus heeft gemaakt." Toen zij dit hoorden, waren zij diep getroffen en zeiden tot Petrus en de overige apostelen: "Wat moeten we doen, mannen, broeders?" Petrus gaf hun ten antwoord: "Bekeert u en ieder van u late zich dopen in de naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden. Dan zult gij als gave de heilige Geest ontvangen. Want die belofte geldt u, uw kinderen en alle mensen, waar dan ook, zovelen de Heer onze God zal roepen." Met nog vele andere woorden legde hij getuigenis af, en hij vermaande hen: "Redt u uit dit ontaarde geslacht." Die zijn woord aannamen lieten zich dopen, zodat op die dag ongeveer drieduizend mensen zich aansloten.

Tweede lezing

I Petrus 2,20b-25

Vrienden, geduldig verdragen wat gij te lijden hebt om uw goede daden, dat is het wat God behaagt. Het is ook uw roeping, want Christus heeft voor u

geleden en u een voorbeeld nagelaten: gij moet in zijn voetstappen treden. Hij heeft geen zonde gedaan en in zijn mond is geen bedrog gevonden. Als Hij gescholden werd, schold Hij niet terug. Als men Hem leed aandeed, uitte Hij geen dreigementen. Hij liet zijn zaak over aan Hem die rechtvaardig oordeelt. In zijn eigen lichaam heeft Hij onze zonden op het kruishout gedragen, opdat wij aan de zonden zouden afsterven en gaan leven voor gerechtigheid. Door zijn striemen zijt gij genezen. Want gij waart verdwaald als schapen, maar nu zijt ge bekeerd tot de herder en behoeder van uw zielen.

Evangelie

Johannes 10,1-10

In die tijd zei Jezus: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie niet door de deur, maar langs een andere weg de schaapskooi binnengaat, hij is een dief en een rover. Maar wie door de deur binnengaat, is de herder van de schapen. Hem doet de deurwachter open. De schapen luisteren naar zijn stem; hij roept zijn schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten. En als hij al zijn schapen naar buiten heeft gebracht, trekt hij voor hen uit, terwijl zij hem volgen, omdat zij zijn stem kennen. Een vreemde echter zullen ze niet volgen; integendeel, zij zullen van hem wegvluchten, omdat ze de stem van vreemden niet kennen." Deze gelijkenis vertelde Jezus hun, maar zij begrepen niet wat Hij hun wilde zeggen. Een ander keer zei Jezus tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: "Ik ben de deur van de schapen. Allen die vóór Mij zijn gekomen, zijn dieven en rovers, maar de schapen hebben niet naar hen geluisterd. Ik ben de deur. Als iemand door Mij binnengaat, zal hij worden gered; hij zal in- en uitgaan en weide vinden. De dief komt alleen maar om te stelen, te slachten en te vernietigen; Ik ben gekomen, opdat zij leven zouden bezitten, en wel in overvloed."

Van eucharistie naar leven

Gezag is geen privilege. Het is een roeping die heel wat moet kunnen verduren. Zoals Christus moeten wij de lasten van anderen verdragen om hen beter te begrijpen en hen te dienen. Het gezag moet de mens ook als mens kunnen benaderen. Mensen willen niet als naamloze nummers behandeld worden. Omdat elk gezag in feite deelt in Christus' gezag is het eigenlijk een liefdeplicht.